

wie!" ütles poeg. Ema vastas: "Aga nüüd teen! Sihoja Beeetril on hobune ja väha tööd; palga selle üksikud nädalas ja wii siis lats eht kolm endist woori korraga linna!" "Ei, lassis eit! seit oleks min hääbi; oleks ju nagu laistuse tunnistus ja wööra loomaga pealegi suur mure ja fulu!" — Ema kostis: "jah, siis pead ise wedama, aga tui raha annab, tuluta selle peale, et ostad litse ja pärast lehvi!" "Oleks tül hea, — ütles Mats, — aga see kord on minul teine nõu: ma tahassis naese wötta!" Kallikene, tuda ema ehmatas: "Noh Mats, mis see nüüd on? wöi naese! mis sina nae-sega teed?" — "Mis ma siis teen! waata, naene aitaks luad linna wedada ja waheajal teha, aitaks veel sind maja-töö juures. Mina iska arwan, naene hoepis parem tui lits eht lehm!" Ema kostis: "ju see wöiks olla parem! aga lüst seiad naese wense ja minu tööle?" "Noh, sellega 'p ole häda! teen tüdrufu, mis tolbab iga tööle ja on mitu torda mind foorma ees aidanud. Kas tahab minule tulla, seda ma tül veel ei läsinud, aga mis ta siis tahab? Arwasin, et on parem, tui enne sinuga räägin!" "Mats, lunle pois! — vastas nüüd ema — tule Jumalapi! oled soa tüdrulute järel joosinud, kes oleks seda uskunud! Wöi tüdruf on sulle abiis olnud ja ei sa muulle öölnud sönagi!" — Mats meelitas nüüd ema ja räägis laiemalt, tuda

ta tüdruluga fogemata tutwals saanud ja siitis; et see pidi tüdruf olema, töigis asjus parem teistest: töötetija, terve, alandlik, hea südamega. Paariminemisest ei oleks naad tül veel mite rääsinud, aga seda tüdruf öölnud mitu torda, et kodu oleks waesus ja tui losija tuleks, ta laua nõuu ei tahaks pidada. Nooremad öed kasvatid üles ja ta lähaks hea meelega eest ära. — Ema pani Matsi jutu tähele ja ütles wiimaks: "ei see oleks laita!" Häljas siis kavalaste tüdrufu ja ta wanemate järele hulama ja töök sõnumed olid head, et seal ristust tül ei olnud loota. Aga ristust emagi ei piündnud, waesusest ei pahandanud, waid mölles: Mats waene, tüdruf waene; see sünub ühte. Kui nüüd lua-foorem jälle peal oli ja Mats pidi teele hatalma, ütles ema: "Kuule, mis sa tüdrufust rääfid, olgu see nõnda. Ta wanemate juure ma tül ei saa; töö, et tuleb pühapäeval meile, siis nään, misjagune on. Pead wiimaks onimeti naese wötma, siis wöta peale selle!" Mats vastas: "Eit, ega ma wäckaupa taha! tui sinn meeles järel ei ole, siis jäätgu see nõu mahal!" "Ega see ole minu vastu meelt. Mine nüüd ja ütle tüdrulule: tui minud emaks tahab, olen rahul ja loodan, et see sellegi tahjulks ei jääd!" kostis ema. Mats läts ja tüdrul eetas tee peal, sidus kõie wangstre tülge ja wedasid seltsis. Rönelesid seda ja teist, wiimaks ütles